ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1881
ΙΔΡΥΤΗΣ: ΒΛ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΕΩΡΓ. Σ. ΒΟΥΤΣΙΝΑΣ
ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΑΡ.ΦΥΛΛ. 701

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ
Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

5ον ΛΑΧΕΙΟΝ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ
10
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
Γρηγορίου ἐπισκόπου
ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 7 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 73-15

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μέγας γίνεται θόρυβος κατ' αὐτὰς γύρω ἀπὸ τὴν ἐπικειμένην γερουσιαστικὴν ἐκλογὴν τῆς Θεσσαλονίκης. Εἴχαμεν καιρὸν νὰ ἴδωμεν τόσον ζωηρὰν προεκλογικὴν κίνησιν καὶ τόσον ἀλλοκότους πολιτικὰς ζυμώσεις. Αἱ πλέον ἀπίθανοι διαπραγματεύσεις καὶ συνεννοήσεις διεξάγονται πρὸς εὐρυτέραν σύμπραξιν ὅλων τῶν ἀντιπολιτευομένων τὴν σημερινὴν **Κυβέρνησιν** κομμάτων, οὕτως ὥστε νὰ ἐπιτύχῃ ἀντικυβερνητικὸς ὑποψήφιος καὶ ὑποχρεωθῇ ὁ κ. **Βενιζέλος** νὰ διενεργήσῃ νέας γενικὰς ἐκλογάς, αἱ ὁποῖαι θὰ ἔχουν, ὅπως προλέγουν οἱ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι πολιτικοὶ ἀντίπαλοι τοῦ κ. **Πρωθυπουργοῦ**, πολὺ διαφορετικὸν ἀποτέλεσμα ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν τοῦ **1928**.

Δὲν φαίνεται καὶ εἰς ἡμᾶς ἀδύνατον ν' ἀποτύχῃ εἰς τὴν ἐκλογὴν Θεσσαλονίκης ὁ κυβερνητικὸς ὑποψήφιος καὶ ν' ἀναγκασθῇ οὕτω ὁ κ. **Βενιζέλος**, ἐφ' ὅσον ὁ ἴδιος ἔθεσε πολιτικὸν ζήτημα, νὰ προκηρύξῃ νέας ἐκλογὰς εἰς ὅλον τὸ **Κράτος** διὰ νὰ ἐξακριβωθῇ τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ.

⁂

Διότι εἶναι φανερὸν πλέον ὅτι ὁ τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον κυβερνᾷ τὴν **Ἑλλάδα** κατὰ τὴν τελευταίαν του πρωθυπουργίαν ὁ κ. **Βενιζέλος**, ἔχει διαψεύσει μέχρις ὥρας τὰς ὑπερβολικὰς ἐλπίδας, τὰς ὁποίας εἶχε στηρίξει εἰς αὐτὸν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὅταν τὸν ἐψήφιζεν ὁμοθύμως τὸ **1928**. **Καὶ** ἂν ὅμως κερδίσῃ τὴν ἐκλογὴν τῆς **Θεσσαλονίκης** ὁ κ. **Βενιζέλος**, θὰ τὴν κερδίσῃ ὄχι εἰς ἀπόδειξιν τῆς λαϊκῆς ἱκανοποιήσεως καὶ ἐμπιστοσύνης ἐπὶ μιᾶς πολιτικῆς, ἡ ὁποία δυστυχῶς δὲν ἀπέδωσε κατὰ τὸ ὑπερδιετὲς διάστημα ποὺ ἐφαρμόζεται, οὔτε τὸ χιλιοστὸν τῶν ὅσων ἐπερίμενεν ὁ ἑλληνικὸς λαός, ἀλλ' ἕνεκα τῆς ἀμφιβολίας ποὺ κατέχει τὴν λαϊκὴν ψυχὴν ἂν οἱ πολιτικοὶ ἀντίπαλοι τοῦ κ. **Βενιζέλου**, ἀναλαμβάνοντες τὴν ἐξουσίαν, θὰ κυβερνήσουν τὴν Ἑλλάδα καλύτερον ἀπὸ αὐτόν, ἐφ' ὅσον μάλιστα ὑπάρχει καὶ ὁ κίνδυνος ἐνδεχομένη προεκλογικὴ σύμπραξις διαφόρων τόσον ἀντιθέτων, ἰδεολογικῶς, κομμάτων νὰ τορπιλλισθῇ αὔριον ἀπὸ ἀλληλοσυγκρουόμενα κομματικὰ συμφέροντα, ἀπὸ ἐγωϊστικὰς ἀξιώσεις καὶ μικροφιλοτιμίας. **Αἱ** ψῆφοι δηλαδὴ ποὺ θὰ λάβῃ ὁ κ. **Βενιζέλος**, θὰ εἶναι τρόπον τινὰ ψῆφοι ἀνάγκης καὶ ἀνοχῆς πρὸ τῆς ἀβεβαιότητος τοῦ μέλλοντος. **Καὶ** εἰς τοῦτο εἶναι ὑπεύθυνοι οἱ ἀντιπολιτευόμενοι τὸν κ. **Βενιζέλον** πολιτικοί, οἱ ὁποῖοι ἀκόμη δὲν κατώρθωσαν νὰ πείσουν τὸν λαὸν ὅτι θὰ κυβερνήσουν αὐτοὶ καλύτερα τὸν τόπον καὶ ἀκόμη δὲν ἀνέπτυξαν τὸ πρόγραμμά των καὶ τὴν πολιτικήν των, ἀλλὰ κατατρίβονται διαρκῶς καὶ ἀσχολοῦνται μὲ ἕνα καὶ μόνον: πῶς θ' ἀνατρέψουν τὴν σημερινὴν **Κυβέρνησιν**, χωρὶς νὰ παρέχουν συγχρόνως καὶ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι εἶναι ἕτοιμοι καθ' ὅλα νὰ τὴν διαδεχθοῦν, ἐξασφαλίζοντες μὲ τὴν πολιτικήν των μικρὰν ἔστω καλυτέρευσιν τῶν σημερινῶν ἀθλίων ὅρων τῆς ἑλληνικῆς ζωῆς.

⁂

Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δηλαδή, ποὺ ψιλοκοσκινίζει τὴν δρᾶσιν καὶ τὴν δυναμικότητα τῶν πολιτικῶν του, εὑρίσκεται, χάρις εἰς τὴν ἀρνητικὴν στάσιν τῶν ἀντιβενιζελικῶν ἀρχηγῶν, ἐμπρὸς εἰς ἕνα φοβερὸν δίλημμα: **Νὰ** καταψηφίσῃ τὸν **Βενιζέλον** καὶ νὰ τὸν ἀνατρέψῃ; **Μάλιστα!** **Τοῦτο** θὰ ἱκανοποιοῦσε καὶ τὴν ἰδικήν του ἐπιθυμίαν μετὰ τὰς τόσας ἀπογοητεύσεις καὶ δοκιμασίας ποὺ ὑπέστη κατὰ τὴν ἀπὸ τριακονταμήνου περίπου πρωθυπουργίαν αὐτοῦ. **Ποῖον** ὅμως νὰ ἐκλέξῃ ἀπὸ τοὺς προβάλλοντας ἀξιώσεις διαδοχῆς πολιτικούς; **Ποῖος** ἀπὸ αὐτοὺς ἠσχολήθη ποτὲ νὰ διαφωτίσῃ τὸν λαὸν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ ἐφαρμόσῃ; **Ποῖος** ἀπὸ αὐτοὺς ἐφρόντισε, ἀντὶ νὰ καταγίνεται μὲ στεῖραν καὶ ἄγονον ἀντιπολίτευσιν, ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἡ ἰδική του πολιτικὴ θὰ εἶναι τῷ ὄντι καλυτέρα καὶ θετικῶς ἀποδοτικωτέρα τῶν μὴ πραγματοποιηθεισῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ κ. **Βενιζέλου** καὶ ὅτι μὲ τὴν ἀνάθεσιν εἰς αὐτὸν τῆς ἐξουσίας ὁ πολυπαθὴς ἑλληνικὸς λαὸς δὲν ἔχει νὰ φοβηθῇ διόλου μήπως αὔριον πέσῃ πάλιν εἰς ἀνίδεα καὶ ἐπικίνδυνα χέρια στρατιωτικῶν, ποὺ θ' ἁρπάσουν βιαίως τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τὸν νέον κυβερνήτην, ἐπωφελούμενοι τῆς ἀδυναμίας του ἢ τῆς λειποψυχίας του, ἢ τῆς ἐλλείψεως ἱκανοποιητικοῦ διὰ τὸν λαὸν προγράμματός του;

⁂

Αὐτὸ εἶναι, ὁμολογουμένως, τὸ μεγαλύτερον σφάλμα τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων τοῦ κ. **Βενιζέλου**. **Ὅτι** δηλαδὴ ἀφήνουν τὸν καιρὸν νὰ παρέρχεται ἄπρακτος, ἀφήνουν τὴν λαϊκὴν δυσφορίαν νὰ ἐξογκώνεται κατὰ τοῦ κ. **Βενιζέλου** καὶ περιμένουν ἀπὸ αὐτὴν καὶ μόνον νὰ ἐπωφεληθοῦν, χωρὶς ἐν τῷ μεταξὺ νὰ ἐνισχύουν διὰ θετικῆς ἐργασίας τὸ κῦρος των καὶ τὸ γόητρόν των εἰς τὴν λαϊκὴν μᾶζαν, χωρὶς νὰ κερδίζουν τὴν λαϊκὴν ἐμπιστοσύνην, τὴν ὁποίαν εἶναι βέβαιον ὅτι ἡμέραν μὲ τὴν ἡμέραν χάνει ὁ κ. **Βενιζέλος**. **Καὶ** τὸ σφάλμα των τοῦτο ἐκμεταλλευόμενοι οἱ ἔντυποι καὶ μὴ ἡρακλεῖς τοῦ κ. **Βενιζέλου**, ἐπισείουν τὸν κίνδυνον τοῦ χάους καὶ τῆς ἀκυβερνησίας μετὰ τὴν πτῶσιν του καὶ κάμνουν τὸν ἕλληνα ψηφοφόρον νὰ διστάζῃ ὅταν φθάσῃ πρὸ τῆς κάλπης. **Καὶ** οὕτω, ἐνῷ θὰ εἶχε κάθε διάθεσιν νὰ μαυρίσῃ τὸν κ. **Βενιζέλον**, διότι δὲν ἐπιδοκιμάζει τὴν πολιτικήν του, καὶ διότι δὲν εἶδε καμμίαν θεραπείαν τῶν δεινῶν του, καὶ διότι δὲν εἶδε τὰς ὑποσχέσεις του πραγματοποιουμένας, ἐν τούτοις τοῦ δίδει λευκὴν ψῆφον καὶ τὸν ἀνέχεται.

⁂

Καὶ τὸ σφάλμα αὐτὸ τῶν ἀντιβενιζελικῶν πολιτικῶν εἶναι ἐπίσης ἡ κυριωτέρα αἰτία τῆς αὐταρχικότητος καὶ τῆς προκλητικότητος τοῦ κ. **Βενιζέλου**, ὁ ὁποῖος κατορθώνει νὰ κρατῇ τὴν ἀντιπολίτευσιν διεσπασμένην εἰς τὰς μεγάλας γραμμὰς τῆς πολιτικῆς του καὶ συμπράττουσαν εἰς μικροκομματικὰς ἐπιδιώξεις, ἀπὸ τὰς ὁποίας ὅμως δὲν θὰ εἶχαν νὰ ἴδουν καμμίαν πρόοδον τὰ τεράστια οἰκονομικὰ προβλήματα ποὺ βασανίζουν τὴν μεταπολεμικὴν **Ἑλλάδα**. **Τοῦτο** βλέποντες καὶ οἱ **Θεσσαλονικεῖς** ἐκλογεῖς, ἴσως δώσουν πάλιν τὴν ψῆφον των εἰς τὸν κυβερνητικὸν ὑποψήφιον, περιμένοντες καταλληλοτέραν περίστασιν διὰ νὰ ἐκδηλώσουν τὴν δυσαρέσκειάν των καὶ τὴν ἀποκαρδίωσίν των ἀπὸ τὸν σημερινὸν **Κυβερνήτην**. **Ἀλλὰ** ἡ ψῆφος αὐτή, ἐπαναλαμβάνομεν, θὰ εἶναι ψῆφος ἀνάγκης καὶ δὲν θὰ ἐκφράζῃ ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν κ. **Βενιζέλον**, ἀλλὰ δυστυχῶς ἔλλειψιν ἐμπιστοσύνης πρὸς τοὺς ἀντιπάλους τοῦ κ. **Βενιζέλου**, οἱ ὁποῖοι ἐπιμένουν πάντοτε ν' ἀποκρύπτουν ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸν λαὸν πῶς φιλοδοξοῦν καὶ πῶς σκέπτονται νὰ τὸν κυβερνήσουν.

ΤΟ ΑΠΟΤΡΟΠΑΙΟΝ ΕΓΚΛΗΜΑ ΠΟΥ ΣΥΝΕΤΑΡΑΞΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΠΥΚΝΟΣ ΠΕΠΛΟΣ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΛΥΠΤΕΙ ΕΙΣΕΤΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΚΡΕΟΥΡΓΗΣΙΝ ΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΙ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΤΗΣ ΠΕΘΕΡΑΣ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ

ΜΙΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ.-ΕΙΣ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΕΛΕΥΣΙΝΙΩΝ

Ἡ πενθερὰ τοῦ Ἀθανασοπούλου, Ἄρτεμις Κάστρου, ἡ ὁποία κρατεῖται ὡς δρᾶστις τοῦ ἐγκλήματος

Η ἰδιοκτήτρια τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐλευσινίων, 3, οἰκίας ὅπου διενυκτέρευσε κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν ὁ Ἀθανασόπουλος, Εἰρήνη Καρύδη

Ἡ σύζυγος τοῦ ἀτυχοῦς Ἀθανασοπούλου, συλληφθεῖσα καὶ αὐτὴ ὡς ὕποπτος τῆς δολοφονίας

Ἠραιώθη ἢ ἐπυκνώθη τὸ μυστήριον τῆς ὑποθέσεως Ἀθανασοπούλου; Μέχρι τῆς στιγμῆς ποὺ χαράσσονται αἱ παροῦσαι γραμμαί, πολὺ φοβούμεθα ὅτι μᾶλλον ἐπυκνώθη. Χίλιαι ἐκδοχαὶ ἀλληλοσυγκρουόμεναι ἐξετάζονται ἢ καλύτερον ἀνακατεύονται καὶ σαλατοποιοῦνται πρὸς τὰς πλέον ἀντιθέτους ἡ μία μὲ τὴν ἄλλην κατευθύνσεις καὶ κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ βγάλῃ σαφὲς συμπέρασμα περὶ τοῦ ποῖοι ἐπὶ τέλους εἶνε οἱ δρᾶσται τοῦ φοβεροῦ κακουργήματος ποὺ συνταράσσει τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν. Ἕνα εἶδος περιέργου νοοτροπίας ἐπεκράτησεν εἰς ἐκείνους ποὺ ἐπῆραν εἰς τὰ χέρια τους τὴν διαλεύκανσιν τῆς σκοτεινῆς πράγματι ὑποθέσεως, ὥστε νὰ μὴ ἐκδηλωθοῦν ἀμέσως μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ταχύτητα αἱ ἐνδεδειγμέναι ἐνέργειαι.

Ἀναμφισβητήτως εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ νευρικότης αὐτὴ ἦλθεν ὡς φυσικὴ συνέπεια λόγῳ τῆςκαταχθονιότητος, μὲ τὴν ὁποίαν ἐνήργησαν οἱ κακοῦργοι διὰ τὴν συγκάλυψιν τοῦ ἐγκλήματος, καὶ τοῦτο ἐξιλεώνει ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὴν ὑπέστησαν. Ἂν θὰ ἠθέλαμεν νὰ σημειώσωμεν τὰς γκάφας ἀπὸ τὴν νευρικότητα, δὲν θὰ ἐτελειώναμεν. Ἀνώτεροι ὅμως ἀστυνομικοὶ καὶ δικαστικοὶ διηρωτῶντο χθές. Διατί νὰ κοινοποιηθῇ ἀμέσως ποῖος ἦτο ὁ φονευθείς, ἀφοῦ ὑπῆρχεν ἡ εὐχέρεια τῆς μυστικότητος, λόγῳ τοῦ ὅτι καὶ ἡ Καρανικόλα ὑπέθετε τὸ πτῶμα ὡς ἀνῆκον εἰς τὸν σύζυγόν της καὶ ἡ οἰκογένεια Κανάκη δι' ἕνα συγγενῆ της. Διατί εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ θύματος νὰ μὴ γίνῃ ἄμεσος αἰφνιδιαστικὴ ἔρευνα, ἀλλὰ μετὰ ἓξ ὁλοκλήρους ὥρας (5 μ. μ. τῆς Τρίτης), ἐνῷ ἡ πενθερὰ εἰς τὸ προαύλιον χαριεντίζετο καὶ συνωμίλει μὲ διάφορα πρόσωπα; Διατί ἀκόμη ἡ κλινικὴ τοῦ Καρτσώνη δὲν ἠρευνήθη ἀμέσως, ἀλλὰ μόλις μετὰ εἰκοσιτετράωρον; Καὶ διατί μόλις χθὲς νὰ γίνῃ αὐτοψία εἰς τὸ σεπαρὲ Γεμενάκη καὶ διατί τὸ κρυφὸν κέντρον τῆς ὁδοῦ Ἐλευσινίων 3, εὑρισκομένης πλησίον τοῦ σταθμοῦ Πελοποννήσου, δὲν ἔτυχε τῆς δεούσης προσοχῆς; Ἀλλὰ δὲν θὰ ἐτελειώναμεν ποτὲ ἂν ἐμετρούσαμεν τὰς ἀπειραρίθμους γκάφας.

Τόση δὲ ἦτο ἡ αἴσθησις ἐκείνων ποὺ τὰ κατηύθυναν. Καὶ τόση ἦτο ἡ αἴσθησις τῆς πρεμούρας, ὥστε ὁ κ. Νάσκος ἠναγκάσθη ἀπὸ τῆς χθὲς νὰ ἀναλάβῃ ζωηροτέραν ἐποπτείαν ἐπὶ τῆς ὅλης κατευθύνσεως τῆς ὑποθέσεως καὶ νὰ μὴ καταμερίσῃ τὰ ἀλληλοσυγκρουόμενα στοιχεῖα, ὥστε νὰ ἐπιτευχθοῦν ἐπὶ τέλους ἀσφαλῆ συμπεράσματα.

ΑΙ ΕΠΙΚΡΑΤΕΣΤΕΡΑΙ ΕΚΔΟΧΑΙ

Ὁπωσδήποτε αἱ ἀλληλοσυγκρουόμεναι ἐκδοχαί, αἱ ὁποῖαι ἐξετάζονται μέχρι στιγμῆς εἶνε αἱ ἑξῆς: Πρώτη εἰς τὴν σειρὰν ἔρχεται ἡ περὶ ἐνοχῆς τοῦ ἰατροῦ Καρτσώνη. Τὸ ὅτι ἰατρὸς εἶνε ἀναμεμιγμένος εἰς τὴν ὑπόθεσιν, ὅπως καὶ χθὲς ἐγράφομεν, δὲν ἐγεννᾶτο δι' ὅλους καὶ εἰς πολλοὺς ἀκόμη ἀμφιβολία. Εἴπαμε εἰς πολλούς, διότι οἱ ἀστυνομικοὶ κατηγοροῦν ὅτι οἱ ἰατροδικασταὶ ἔκαμαν καὶ αὐτοὶ γκάφας. Αἴφνης μόλις μετὰ 24ωρον ἀντελήφθησαν ὅτι ὑπῆρχον σφαῖραι εἰς τὸ κρανίον τοῦ θύματος, ἐνῷ εἶχον ἀρχικῶς καὶ ἐπιμόνως ἀποφανθῆ ὅτι ὁ Ἀθανασόπουλος ἐφονεύθη διὰ «νύσσοντος ὀργάνου», φαλτσέτας ἢ μαχαίρας. Ἐδέησε μάλιστα νὰ διαταχθῇ χθὲς νέα ἐκταφὴ πάλιν τοῦ πτώματος, ὥστε νὰ γίνῃ νέα ἀποσαφηνιστικὴ ἰατροδικαστικὴ ἔκθεσις, τόσῳ διὰ τὰ τραύματα, ὅσον καὶ διὰ τὸν διαμελισμὸν τῶν μελῶν τοῦ πτώματος. Καὶ γεννᾶται εἰς πολλοὺς ἡ ὑποψία μήπως τὰ περὶ ἀριστοτεχνικοῦ κοψίματος τῶν μελῶν του ἐβεβαιώθησαν μὲ τὴν ἰδίαν ἀμφιβολίαν ποὺ ἐβεβαιώθη ὅτι ὁ ἀτυχὴς ἐργολάβος ἐσφάγη διὰ νύσσοντος ὀργάνου. Ἂν αἱ ὑποψίαι εἶνε βάσιμοι, τότε, τότε ἰατρὸς δὲν ἐνέχεται! Ἀλλ' ἄλλοι ἀντιτάσσονται ζωηρῶς εἰς τὴν σκέψιν αὐτὴν καὶ ἐπειδὴ νέα στοιχεῖα ἀπεκαλύφθησαν, σκέπτονται μήπως δράστης ἢ συνένοχος δὲν εἶνε ὁ ἰατρὸς Καρτσώνης, ἀλλ' ἄλλος ἐπίσης ἰατρός. Κάποιος ποὺ προσήγγιζεν ἐσχάτως τὴν Φούλαν Ἀθανασοπούλου. Καὶ εἶνε βεβαιωμένον ὅτι παρ' ὅλον ὅτι ὁ Καρτσώνης ἦτο μαιευτήρ, δὲν τὴν ἐκουράριζε διὰ τὴν αἱμορραγίαν ἐκ τῆς ὁποίας ὑπέφερε.

Ὑπὲρ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς νὰ μὴν εἶνε ὁ Καρτσώνης ἀλλ' ἄλλος τίς, τάσσονται δύο στοιχεῖα. Τὸ ἕνα εἶνε ὅτι οὗτος εἶνε φυματικὸς εἰς τὸν λάρυγγα καὶ τοῦτο τὸ ἐγνώριζε καλῶς ἡ Φούλα, ἡ ὁποία σημειωτέον ὑπερηγάπα καὶ τὸν σύζυγόν της, παρ' ὅλον ὅτι ἐβεβαιώθη ὅτι τὴν ἀπατοῦσε. Τὸ δεύτερον στοιχεῖον εἶνε ὅτι κατὰ τὸ 1928 ἡ Φούλα διατελοῦσα ἐν διαστάσει ἐπὶ ὀκτάμηνον μὲ τὸν σύζυγόν της, δὲν ἐλάμβανε χρήματα οὔτε ἀπὸ τὸν πατέρα της, μὴ ἐγκρίναντα τὸν γάμον εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, οὔτε ἀπὸ τὸν Ἀθανασόπουλον. Ὁ δὲ Καρτσώνης μόλις εἶχε σύνταξιν τιμητικῆς διαθεσιμότητος 3.800 δραχ. κατὰ μῆνα, ἐνῷ τὴν ἰδίαν ἐποχὴν αἱ δύο γυναῖκες (στερούμεναι παντὸς ἄλλου πόρου) ἐπλήρωναν ἐνοίκιον 2.000 δραχμ. κατὰ μῆνα. Τίποτε λοιπὸν δὲν μᾶς ἀποκλείει δράστης τοῦ ἐγκλήματος νὰ εἶνε ἄλλος ἐρωμένος τῆς Φούλας, ἰατρὸς καὶ αὐτὸς ἢ ὄχι.

Συγκρούονται ἀκόμη τὰ στοιχεῖα διὰ τὴν ἐνοχὴν τῆς πενθερᾶς. Ναὶ μὲν ἀνευρέθησαν σπάγγοι ὁμοιόμορφοι μὲ τὴν συρραφὴν τῶν δεμάτων, ἀλλὰ ποιὸς δὲν μᾶς ἀποκλείει τὴν ἁπλῆν σύμπτωσιν. Σύγχυσιν ἀκόμη προκαλοῦν αἱ καταθέσεις τοῦ γειτονικοῦ παντοπώλου καὶ τοῦ ὑπαλλήλου του περὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀγορᾶς τῶν χαρτιῶν καὶ τῶν σπάγγων. Ἄλλα βεβαιοῖ ὁ πρῶτος καὶ ἄλλα ὁ δεύτερος. Οὕτω φαίνεται ἀμφίβολον ἂν τὸ ἔγκλημα ἔγινεν εἰς τὸ σπίτι τῆς πενθερᾶς, ἀφοῦ τοῦτο ἔχει κοινὴν εἴσοδον μὲ τρεῖς κατοικίας, εἰς τὰς ὁποίας κατοικοῦν οἰκογένειαι πολυμελεῖς, οἱ δύο δὲ ἐξ αὐτῶν, ὁ συνταγματάρχης τῆς χωροφυλακῆς κ. Παπανικολάου καὶ ὁ ἔμπορος κ. Παΐζης μεταβαίνουν ἀργὰ εἰς τὰς οἰκίας των καὶ κάτι θὰ ἤκουον.

Ὑπάρχουν ἐν τούτοις τινὲς ὑποστηρίζοντες ὅτι τὸ θῦμα ἐβλήθη ἐνῷ ἔπιπτε νὰ κοιμηθῇ ὑπό τινος σωφέρ, Νίκου ὀνόματι, ὅστις πιθανώτατα εὑρίσκετο ἐντὸς τῆς οἰκίας, ἀργότερον δὲ ἐκλήθη ὁ ἰατρὸς Καρτσώνης νὰ κάμῃ τὸ φοβερὸν ἀμπαλλάζ. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν φαίνεται ἀκριβές, καθόσον θὰ ἐγίνοντο, ὅπως εἴπαμε, ἀντιληπτὰ καὶ τὸ ἔγκλημα καὶ τὸ ἀμπαλλάζ. Οὕτω μᾶλλον εἰς τὴν κλινικὴν Καρτσώνη πρέπει νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἡ τραγωδία ἐξειλίχθη, ὅπου καὶ ἐργαλεῖα ὑπῆρχον καὶ τὸ προσωπικὸν εἶχεν ἀπομακρυνθῆ.

Ἄλλη ἐκδοχὴ εἶνε μήπως ἡ δακτυλογράφος καὶ ἡ μητέρα της ἐνέχονται, γνωστῆς οὔσης τῆς κακῆς διαγωγῆς των καὶ τῆς φιλοχρηματίας των. Εἰς αὐτὴν προστίθεται καὶ μία ἄλλη ἐξαρτωμένη ἐξ αὐτῆς. Ὅτι δηλαδὴ ἕνας δικηγόρος, ὁ ὁποῖος εἶχε ζητήσει εἰς γάμον τὴν... περιπαθῆ Δανάην, ἔκαμε τὸ ἔγκλημα ἐκ ζηλοτυπίας, (εἶχε δημιουργήσει, ὡς ἐγνώσθη, ἐπανειλημμένως σκηνάς), διότι ἐπληροφορήθη τὴν προτίμησίν της εἰς τὸν Ἀθανασόπουλον.

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ ΤΟ «ΝΕΟΝ»

Ἡ ἱστορία τοῦ ἐγκλήματος ἀπασχολεῖ τοὺς θαμῶνας τοῦ καφενείου «Νέον», ὅσον τοὐλάχιστον καὶ τὴν Ἀστυνομίαν, λόγῳ τοῦ ὅτι ὁ Ἀθανασόπουλος ἐκεῖ διημέρευε πάντοτε. Ἐκεῖ συζητοῦνται καὶ ἐρευνῶνται ὅλαι αἱ ἐκδοχαὶ καὶ ὅλαι αἱ προϋποθέσεις. Τὸ σπουδαιότερον ὅμως εἶνε ὅτι ὅλοι, ὅσοι λαμβάνουν μέρος εἰς τὰς συζητήσεις—καὶ λαμβάνουν ὅλοι οἱ πελάται, τὰ γκαρσόνια καὶ οἱ διευθυνταὶ αὐτοῦ—ἦσαν ἄλλοι ἁπλῶς γνωστοὶ τοῦ τόσον ἀγρίως δολοφονηθέντος Ἀθανασοπούλου, ἄλλοι περισσότερον γνωστοί του, καὶ πολλοὶ συνεργάται καὶ φίλοι του. Οἱ τελευταῖοι διὰ νὰ καταλήξουν εἰς τὰ συμπεράσματά τους, χρησιμοποιοῦν πολυτίμους πληροφορίας περὶ τῆς οἰκογενειακῆς ἰδίως ζωῆς τοῦ θύματος, τὰς ὁποίας δὲν φαίνεται ἡ Ἀστυνομία νὰ ἐθεώρησε χρησίμους, ἀφοῦ δὲν ἔφθασεν ἐκεῖ.

Εἰς τὸ καφενεῖον αὐτὸ σχεδὸν διημερεύουν ὁ Τάσσος Γυφτέας, μετὰ τοῦ ὁποίου εἶχε κοινὰς ἐπιχειρήσεις τελευταίως καὶ ὁ ὁποῖος ὅπως ἀπεδείχθη καθ' ὃν χρόνον συνετελέσθη τὸ ἔγκλημα, ἀπουσίαζεν εἰς Τρίπολιν. Ὁ Ζαφειρόπουλος, μετὰ τοῦ ὁποίου συνεδέετο στενότατα ἀπὸ ἐτῶν καὶ ἐπρόκειτο νὰ συνεταιρισθῇ διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις του. Ὁ Παπούλιας, πλούσιος συμπολίτης του, μετὰ τοῦ ὁποίου συνεταιρίσθη τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1928 καὶ ἔκτοτε συνεδέθη στενότατα μετ' αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του. Αὐτοῦ αἱ πληροφορίαι εἶνε πράγματι ἄγνωστοι καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Ἀστυνομίαν, ἡ ὁποία δὲν φαίνεται νὰ συνεκράτησε τὴν ἀπαιτουμένην ψυχραιμίαν εἰς τὰς ἐνεργείας της, καὶ δὲν ἀποκλείεται νὰ συντείνουν ἢ ὁπωσδήποτε ν' ἀποτελέσουν ἀφορμὴν διαλευκάνσεως τοῦ μυστηρίου, τὸ ὁποῖον τόσον ἐντέχνως κρατοῦν οἱ δρᾶσται μέχρι τῆς στιγμῆς.

— Μετὰ τοῦ Ἀθανασοπούλου ἐγνωρίσθην, λέγει ὁ Παπούλιας, εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1928. Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν γνωριμίαν μας, ἐκάμαμε συνεταιρισμόν, προκειμένου νὰ ἐπιδοθῶμεν εἰς οἰκοδομικὰς ἐπιχειρήσεις. Τὸν ἐγνώρισα μὲ τὴν σύζυγόν μου καὶ τὴν λοιπὴν οἰκογένειάν μου. Ἦτο φυσικὸν νὰ ζητήσω νὰ γνωρισθῶ καὶ μὲ τὴν ἰδικήν του. Ἐπανειλημμένως λοιπὸν τοῦ ἐπρότεινα νὰ φέρῃ καὶ τὴν σύζυγόν του, οἰκογενειακῶς δὲ καὶ οἱ δύο νὰ διασκεδάσωμεν. Διαρκῶς ὅμως μὲ διαφόρους προφάσεις ἀνέβαλλε.

Η ΔΙΑΣΤΑΣΙΣ

»Μίαν ἡμέραν, συνεχίζει, περὶ τὰ μέσα Ἰουλίου μὲ ἐπεσκέφθη στὸ σπίτι μου ἡ σύζυγός του, τὴν ὁποίαν δὲν εἶχα ἀκόμη γνωρίσει, καὶ μοῦ ἐξέθηκε κλαίουσα τὰς σχέσεις της μετὰ τοῦ συζύγου της. Ἀνέφερε τὰς διενέξεις τῆς μητρός της μετὰ τοῦ συζύγου της, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν μεγάλων οἰκονομικῶν δυσχερειῶν ἀφ' ἑτέρου μίαν ἡμέραν, περὶ τὰ μέσα Φεβρουαρίου ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ συζύγου της ἐγκατέλειψαν τὴν ἐν Ἀθήναις κατοικίαν των καὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς τὴν λεωφόρονΘησέως 101.

»Τῆς ὑπεσχέθην ὅτι θὰ ἐμεσολάβουν διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν σχέσεων, τοῦτο δὲ καὶ ἐγένετο τὴν νύκτα τῆς 14ης Αὐγούστου 1928. Τὴν νύκτα αὐτήν, ἀφοῦ διασκεδάσαμε εἰς τὸ Φάληρον, κατωρθώσαμε νὰ τὸν μισομεθύσωμεν καὶ εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν τὸν ὡδηγήσαμεν εἰς τὸ σπίτι τῆς γυναικός του καὶ τῆς πενθερᾶς του. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι καίτοι εὑρίσκετο εἰς τὴν κατάστασιν αὐτήν, δὲν ἐπείθετο νὰ μεταβῇ εἰς τὸ σπίτι του καὶ ἐχρειάσθη νὰ μεταχειρισθῶμεν σχεδὸν βίαν. Ὁπωσδήποτε ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἀποκατεστάθησαν αἱ σχέσεις, ἐγὼ ὅμως διέλυσα τὸν συνεταιρισμόν. Δὲν ἔπαυσα ὅμως νὰ ἔχω σχέσεις μετὰ τοῦ Ἀθανασοπούλου. Μόνον εἰς τὸ σπίτι του δὲν ἐπήγαινα πλέον.

»Τὴν Παρασκευὴν τὸ βράδυ, μίαν δηλαδὴ ἡμέραν πρὸ τῆς ἐξαφανίσεώς του, μᾶς ἐκάλεσεν ὁ ἴδιος νὰ πᾶμε σ' ἕνα σπίτι νὰ διασκεδάσωμεν. Ἐδέχθηκα καὶ τὸ θῦμα, ἐγώ, ὁ Γυφτέας καὶ εἷς ἀκόμη, ἐφάγαμεν ἐκεῖ. Ἔπειτα κατὰ πρότασιν τοῦ Ἀθανασοπούλου ἐπαίξαμεν τόκα. Ἐν τῷ μεταξὺ προσεκλήθησαν ἐκεῖ ἡ κυρία Χατζηπαναγιώτου καὶ ἡ κόρη της Δανάη, αἱ ὁποῖαι ἐχαριεντίζοντο περισσότερον μετὰ τοῦ θύματος. Τὰς πρώτας πρωϊνὰς ὥρας αἱ δύο γυναῖκες ἀπεχώρησαν διὰ τὴν οἰκίαν των. Εἰς τὰς 6 τὸ πρωῒ ἀπεχώρησα καὶ ἐγὼ καὶ ἀφῆκα τοὺς τρεῖς νὰ συνεχίσουν τὸ παιγνίδι. Μετὰ 3 περίπου ὥρας ἐπῆγα εἰς τὸ «Νέον», ὅπου συνήντησα τὸν Ἀθανασόπουλον μετὰ τοῦ Γυφτέα. Ἐπρόκειτο ἐγώ, ὁ Γυφτέας καὶ ὁ συμβολαιογράφος Παπαδημητρίου νὰ ἀναχωρήσωμεν διὰ τὴν Τρίπολιν, ἵνα στεφανώσωμεν καὶ βαπτίσωμεν δύο παιδιά. Τὴν προηγουμένην ἡμέραν εἶχε μείνει σύμφωνος καὶ ὁ Ἀθανασόπουλος νὰ μᾶς συνοδεύσῃ, παραδόξως ὅμως τὸ Σάββατον εἶπε ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ἔλθῃ μαζύ μας, διότι εἶχε κάποια δουλειά.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

»Ἐπανήλθομεν ἀπὸ τὴν Τρίπολιν τὴν Τρίτην τὸ πρωΐ, ἀμέσως δὲ ἐζητήσαμεν πληροφορίας διὰ τὸν Ἀθανασόπουλον. Ὅλοι οἱ γνωστοί του καὶ οἱ ἰδικοί μας γνωστοί, ὅσους ἠρωτήσαμεν, εἶπαν ὅτι ἀπὸ τὸ Σάββατον τὸ βράδυ δὲν τὸν εἶχαν ἴδῃ. Τὴν Τρίτην τὸ βράδυ πήγαμε στὸ σπίτι του διὰ νὰ μάθωμεν ἀπὸ τὴν γυναῖκα του, ἡ ὁποία ὅμως δὲν μᾶς διεφώτισεν. Ἀπὸ τὴν παραμονὴν τοῦ νέου ἔτους εἶπε, ὅτι δὲν εἶχε πάει στὸ σπίτι καὶ μάλιστα παρεπονέθη ὅτι ἀφῆκε τὴν οἰκογένειάν του χωρὶς χρήματα. Τῆς ἐδώσαμε τρεῖς χιλιάδας δραχμὰς καὶ τὴν ἐπομένην ἐμάθαμε τὸ φρικιαστικὸν γεγονός».

— Ξέρετε πῶς ἔζησαν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἑπταμήνου χωρισμοῦ των ἡ γυναῖκα του καὶ ἡ πενθερά του;

— Δὲν ξέρω. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅμως ὅτι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ Ἀθανασόπουλος ἦτο ἐρείπιον οἰκονομικῶς, συνετηρεῖτο δὲ παρὰ τῶν γνωστῶν του. Βέβαιον ἐπίσης εἶνε ὅτι ἡ πενθερά του δὲν εἶχεν ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ ἐν Καναδᾷ ἐγκατεστημένου πλουσιωτάτου συζύγου της. Εἶχεν ἐπέλθει πλήρης ρῆξις ἀπὸ τοῦ 1920, ἀφ' ἧς δηλαδὴ ἐποχῆς ἐγένετο ὁ γάμος τῆς κόρης της μετὰ τοῦ Ἀθανασοπούλου. Μία ἀπόπειρα συμφιλιώσεως ποὺ ἐγένετο μετὰ τὸν γάμον ἀπέτυχε. Μετέβησαν εἰς τὸν Καναδᾶν ἡ σύζυγός του καὶ ἡ γυναῖκα τοῦ Ἀθανασοπούλου ἔγγυος, ἀλλὰ